

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

SMYRNA: FATTIG OCH FÖRFÖLJD MEN RIK

Uppenbarelseboken 2:8-11 • Predikan G8B 2024-05-12 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

När vi nu kommer till den andra av dessa sju församlingar som Jesus skriver brev till, kommer vi rakt in i själva huvudbudskapet i hela Uppenbarelseboken. Det budskap vi får här är ungefär det budskap som vi kommer att höra om och om igen när vi går igenom den här boken. Och det är ett budskap vi behöver höra om och om igen för att det verkligen ska gå fram.

Det handlar om hur vi hanterat det lidande som oundvikligen kommer till oss – inte bara det lidande det innebär att vara människa, med sjukdomar och själsliga sår och förluster, utan kanske framförallt det lidande som vi drabbas av på grund av att vi är kristna. Det lidande som orsakas av synden i våra liv. Det lidande som orsakas av djävulen och hans hantlangare. Men också det lidande som kan kallas ”förföljelse” och orsakas av världen runt omkring som inte står ut med att det bor ett folk som gäster och främlingar mitt ibland dem. I den senare kategorin inkluderar jag också den kanske vanligaste förföljelsen, nämligen den som kommer från andra som kallar sig kristna men som inte är det.

Hur hanterar vi det lidandet? Hur hanterar vi allt lidande? Genom att se på Jesus Kristus och förtrosta på honom. Det kan låta som en kliché, men verkligheten är att vi inte bara har goda skäl att göra det, utan också att allteftersom vi får en bättre förståelse av vem han är så kommer vi också att upptäcka att det finns oändliga djup av tröst och hopp att finna hos honom. Faktum är att när allt ställs på sin spets är Jesus Kristus den ende som har något att erbjuda. Alla andra gudar är blinda och stumma. Allt annat du sätter ditt hopp till kommer att avslöjas som den förgänglighet och tomhet det är.

Historisk bakgrund om Smyrna

Nu har vi alltså kommit till staden Smyrna. Jesus skriver brev till sju församlingar som låg i sju städer i mindre Asien, det vi nu kallar Turkiet. I förra predikan tittade vi på brevet till församlingen i Efesos och idag har vi kommit till nästa stad på postvägen till dessa sju. Smyrna är den enda stad som finns kvar idag, fast idag kallas den Izmir och har drygt fyra miljoner invånare.

Även om den var mindre inflytelserik än Efesos och mindre förmögen än Laodicea var det ändå en blomstrande stad. Ändå var den mycket svår att leva i om man var kristen. Det var nämligen tre saker som präglade staden och alla dessa tre gjorde livet svårt för den kristna kyrkan.

Dels var staden starkt präglad av den grekiska kulturen. Den var genomsyrad av tillbedjan av olika gudar. Men eftersom den kristna kyrkan vägrade tillbe dessa gudar ansåg man dem vara

ateister och en fara för samhället. För vem vet vad som kan hända om det finns en grupp människor som vägrar tillbe gudarna?

Dels var staden starkt knuten till det romerska imperiet. Här fanns det ett tempel tillägnat *Dea Romana*, gudinnan av Rom. Man hade även ett tempel där man tillbad kejsar Tiberius och hans mor Livia och den romerska senaten. Så det var ett starkt centrum för kejsardyrkan, vilket var obligatoriskt för alla invånare i det romerska imperiet. Alla olika folk fick ha kvar sina gudar, men de var också tvungna att erkänna kejsaren som sin herre och frälsare.

Dels hade staden en stark och inflytelserik judisk minoritet. Eftersom den judiska religionen var så gammal och monoteistisk hade judarna fått dispens från Rom när det gällde kejsardyrkan. De behövde bara offra till honom och erkänna honom som deras världsliga herre, men inte som gud. Vilket de gjorde. Under de första 20 åren av kyrkans liv betraktade Rom den kristna kyrkan som en del av den judiska religionen och därför kom de kristna undan kejsardyrkan. Men judarna hatade de kristna, även om de flesta var av samma folk som de, och rapporterade till Rom att de kristna inte alls var en del i den judiska religionen utan att de var opatriotiska och samhällsfarliga.

Alla dessa tre övergripande influenser i staden Smyrna gjorde det svårt för församlingen i Smyrna. Vi kommer också att se att de fick lida mycket på grund av sin kristna tro. Vilket inte borde vara förvånande för den som läser Bibeln. Paulus säger i Andra Timotheosebrevet 3:12 att ”alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus [kommer] att bli förföljda.” Samtidigt är det värt att lägga märke till att Smyrna och Filadelfia de enda församlingarna av de sju som Jesus inte kritiserar och kallar till omvändelse. Vilket inte heller borde förvåna, eftersom förföljelse tycks ha en renande verkan på en församling. Jakobs brev 1 säger att prövningen ger uthållighet och att uthållighet kan ta sig i uttryck av fullkomlighet.

Det finns en princip här, som säger att den förföljda församlingen förblir ren. Därför att falska kristna står inte ut med det. De är inte villiga att uppoffra något för sin tro. Prövningar och lidande har en tendens att avslöja och förstöra den falska tron medan samma saker alltid leder till att den sanna tron stärks.

Så när prövningar och lidande kommer, kära vänner, låt oss förvalta det på rätt sätt. För vi vet att de kommer. Du kan inte vara en Jesu efterföljare med integritet och samtidigt få bekräftelse och gillande från världen. Det är ju vad hela den svenska kristenheten har försökt att göra i 100 år och visserligen har man sluppit förföljelse, men det har också kostat dess själ. Det är ju det vi ser så tydligt här i Uppenbarelseboken, att de församlingar som börjat kompromissa med sin kristna integritet är de församlingar som Jesus kallar till omvändelse, annars ska han ta bort dem.

Så låt oss ta församlingen i Smyrna till föredöme och låt oss höra vad Jesus har att säga till dem så att det blir till lärdom också för oss.

Låt oss nu titta på texten. Jag lägger upp det som är kvar av predikan i tre punkter. Den första punkten handlar om lidandet han ser. Den andra punkten handlar om Jesu uppmaning till trofasthet. Och den tredje punkten handlar om trösten han ger.

I. LIDANDET HAN SER

Så, för det första: lidandet han ser. Han säger i den nionde versen att han känner församlingens lidande. På grund av de tre saker som präglar staden Smyrna är det som att

församlingen går igenom en perfekt storm av lidande, där alla tre saker leder till just detta. I texten kan vi se fyra former av lidande.

1. Fattigdom

För det första lider de av fattigdom. Staden var en rik och blomstrande stad, men de kristna hade inte tillgång till stadens handel och välstånd. Eftersom de inte deltog i tillbedjan av de grekiska gudarna ansågs de vara ateister och farliga för samhället. Och eftersom de inte deltog i kejsardyrkan kunde de inte vara medlemmar i de handelsföreningar (guilds) som gjorde att de kunde köpa och sälja inom respektive område. De var utanför systemet, utan möjlighet att driva egen verksamhet och utan möjlighet att få jobb någon annanstans. När någon dessutom kastades i fängelse så behövde hans anhöriga stå för kostnaderna, vilket innebar att om en man som i normala fall skulle försörja familjen blev satt i fängelse så dels förlorade familjen sin försörjare och istället behövde de försörja honom.

Vi måste se vad det är som händer här. Dessa kristna satte sin kristna integritet; de satte sitt kristna lärjungaskap högre än möjligheten att tjäna pengar. De levde i en stad full av möjligheter till ekonomisk rikedom men eftersom det gick i konflikt med deras kristna tro valde de hellre fattigdom. De betalade priset, bokstavligt talat, för att följa Jesus. Det kostade dem allt av ekonomiska medel för att kunna leva med en inre lojalitet till Jesus som deras frälsare och kung.

Här finns en allvarlig lärdom för oss. Hur vi hanterar våra pengar säger något väsentligt om vår efterföljelse av Jesus. Bibeln talar om många former av generositet till vår nästa, men allra mest talar den om att ge till vår församling. Jesus berömmar till och med en änka som gav två små kopparslantur ur sin fattigdom. Att avstå en del av våra pengar för vår församlings väl är inget vi gör först när vi har blivit rika och fått ordning på allt annat. Det är en integrerad del av vårt lärjungaskap. Det är att följa hans ord. Att regelbundet öva oss i givande är en trotshandling; det är kanske vårt främsta sätt att bryta pengarnas makt över oss – och därmed alla andra former av fabricerat självbestämmande i våra liv.

Hur ditt ekonomiska givande ser ut är inte den enda, men det är en viktig värdemätare för hur du har förstått evangeliet. Om du på allvar har förstått att han som hade allt gav upp allt för din skull så att du skulle kunna få en långt djupare och mer varaktig rikedom – om du ser att allt du har, har du fått som en gåva, av nåd – då är det en glädje för dig att ge tillbaka av det som annars skulle ha varit din trygghet. Så låt oss se på församlingen i Smyrna och ta lärdom över hur de prioriterade trofasthet mot Kristus framför alla pengar i världen. Och låt oss förvalta våra pengar först och främst så att det ärar Kristus.

2. Förtal

Den andra formen av lidande som församlingen upplevde var förtal. Jesus säger att han vet hur församlingen hånas av dem som kallar sig judar men inte är annat än en Satans synagoga.

Här har vi alltså judarna, som var av samma etniska folk som många i församlingen. De hade ett övertag på de kristna eftersom de hade privilegiet att inte behöva delta i kejsarkulten. De kristna åkte med ett tag på det privilegiet eftersom den romerska överheten trodde att de kristna var en judisk gren, men i sitt hat mot de kristna såg judarna till att de kristna fängslades och dödades för att de hade samma övertygelse som judarna hade, nämligen att det inte finns någon annan Gud och att det vore ett brott mot både första och andra och nionde budordet att erkänna kejsaren som gud.

Judarna förstod förstås allt det här bättre än någon annan i samhället. Ändå valde de att föra vidare folkets missuppfattningar att de kristna var gudlösa ateister och upprorsmakare. Därför säger Jesus att de inte är riktiga judar utan en Satans synagoga. Det ligger i linje med vad Paulus säger i Romarbrevet 2:28-29 att man inte är jude till det yttre utan till det inre genom att man har fått ett nytt hjärta genom den helige Ande.

Också här finns lärdomar för oss. För vår del handlar det inte om judar som anger oss för myndigheterna utan om så kallade kristna som inte står ut med att det finns kristna som tar Bibeln på allvar. Jesus varnar i Johannes 16:2 att det ska komma en tid då de som förföljer oss kommer att tro att de tjänar Gud, men de känner varken Fadern eller Sonen.

Förtal är en verklighet vi lever i just nu. Jag vet att det finns flera i den här församlingen som lever med det just nu och inte minst församlingen som vi hjälpte att grunda i Örnsköldsvik har fortfarande inte kunnat hitta någon gudstjänstlokal på grund av att falska kristna sprider lögn om dem. Ordspråksboken 26:22 säger,

Ordspråksboken 26:22 (SFB-15)
22Baktalarens ord är som läckerbitar,
de tränger ner i människans inre.

Det gör verkligen ont. Jag har många gånger önskat att de hellre skulle köra på mig med en bil än att döda min karaktär. Men det är inte ett val vi har, det är en del i lidandet. Och hur ont det än gör, så är också detta ett sätt som Jesus använder för att vi ska växa i mognad i vår kristna tro. Det är ett sätt för oss att släppa taget om avguden att skapa ett namn för oss och vinna människors välbehag och beundran för vår person. Jesus säger i Johannes 15:18, "Om världen hatar er, ska ni veta att den har hatat mig före er."

När människor talar illa om dig för att du försöker att följa Jesus, då säger han att du ska glädja dig och jubla (Matt 5:12). Han kommer inte bara att ställa allt till rätta, han låter också detta vara till ditt bästa. Det är ett verktyg, som en skapell, i hans hand där han opererar på dig för din glädjes skull.

3. Fängelse

Den tredje formen av lidande som församlingen går igenom är fängelse. Han uppmanar församlingen att inte vara rädd för dessa saker som de kommer att få utstå. Djävulen kommer att sätta några av dem i fängelse för att församlingen ska prövas och de kommer att lida i tio dagar.

Han säger egentligen två saker till församlingen. Dels säger han att han är med dem. Han kommer att vara med dem, vad de än går igenom. Han är med dem nu och om de kastas i fängelse kommer han att vara med dem då, precis som han kommer att vara i all evighet. Även om de sitter i fängelset och är svaga och sjuka kommer han att vara där. Han kommer att vara den fjärde som går där tillsammans med sin Sadrak, Mesak och Abednego och inte ett hår på deras huvuden ska brännas. Även om de dödas kommer han att låta dem uppstå för att leva tillsammans med honom i evig härlighet.

Dels säger han till församlingen att det är djävulen som kommer att göra det. Djävulen är verklig och han mobiliserar sin armé för att dra dig in i förtvivlan och hopplöshet. Men Jesus har fortfarande kontroll. Bara för att djävulen är den som fått tillstånd att kasta dem i fängelse så betyder det inte att Jesus är besegrad. Nej, han låter djävulen göra det och han har ett syfte med att låta djävulen göra det. Djävulen gör ingenting för vårt bästa; han gör

ingenting för att vi ska växa och mogna. Han vill fresta och förgöra. Men medan han gör sitt bästa för att fresta och förgöra låter Jesus allt samverka till det bästa för oss.

4. Död

Den fjärde formen av lidande, om man kan kalla det så, är att Jesus säger att församlingen i Smyrna kommer att lida döden. Jesus uppmanar dem att vara trofasta intill döden, vilket inte är ett sätt att säga att de ska vara trofasta i sina 80 år eller så tills de dör, utan att de ska vara trofasta allt eftersom trycket blir större och större, fram till den punkt då det innebär att deras liv kommer att tas ifrån dem.

Vad Jesus säger är att hans välbehag är värt mer än döden. Det är viktigare att bibehålla sin integritet som Jesu efterföljare än det är att fortsätta leva. Det betyder förstås inte att vi inte kan fatta dumma beslut och att vi inte kan tillfälligt falla i synd. Sådant gör vi hela tiden. Men det är tillfälliga bakslag i ett liv som i övrigt präglas av viljan och överlåtelsen att leva helt för honom. Det är den övergripande trofastheten som är viktigare än livet självt.

Jag älskar orden från de judiska männen som kung Nebukadnessar att Gud är mäktig att rädda dem ur den brinnande ugnen och ur kungens hand. Men även om han inte gör det så kommer de ändå inte att tillbe guldstatyn som han ställt upp. (Dan 3:17-18.)

Församlingen i Smyrna visste att om de höll fast vid Jesus så är de rika, vilket han bekräftar. De hade Guds välbehag. Och detsamma gäller dig – även om du är fattig, även om du är förtalad, även om du blir satt i fängelse eller till och med dödad för din tros skull, så är du rik om du håller fast vid Jesus. Det är evangeliets upp-och-ner-vända logik: den som har Jesus har allt och behöver inte frukta något. Den som inte har Jesus har inget och har allt att frukta. Så kasta dig på honom i tro och håll fast om honom! Och lev ditt liv enligt hans ord eftersom den som älskar honom håller hans bud.

II. UPPMANINGEN TILL TROFASTHET

Så Jesus uppmanar församlingen till trofasthet intill döden. Det är vår andra punkt.

Vad innebär det att vara trofast? Det är när Guds nåd verkar i ditt hjärta; det är när du bekänner din synd; när du erkänner din skuld och när du flyr till Kristus med allt du är och ber honom lossa självrettfärdighetens rep som hänger om din hals och när du ber om nåden att få leva hela ditt liv till Guds ära. Det är när du låter din vilja underordnas hans vilja; när du inte tillhör dig själv utan din kropp och själ tillhör honom. Att vara trofast är att leva i hans nåd. Det är att älska bröderna och systrarna i din lokala församling och ge dig själv till dem, att förlåta och bli förlåten.

Polykarpos

I församlingen i Smyrna finns ett historiskt exempel på fantastisk trofasthet, nämligen berättelsen om Polykarpos som var en av församlingens pastorer. Han var i 25-årsåldern när församlingen fick ta emot brevet från aposteln Johannes som var fånge på Patmos för evangeliets skull. Det var säkert till uppmuntran för honom att Jesus inte hade något att förebå församlingen för och samtidigt var det nog en allvarlig tanke att vara trogen intill döden och inte frukta det lidande som väntade.

60 år senare, den 22 februari år 156 e Kr blev Polykarpos hittad av soldaterna. Församlingen hade uppmanat honom att fly staden och han blev hittad på en liten gård några timmar bort. Han var 86 år gammal. Han försökte inte fly utan satte fram mat och dryck när de kom för

att hämta honom. De lät honom få två timmar i bön innan de tog honom med sig tillbaka mot staden.

Två veckor senare leddes han in på den stora amfiteatern där tusentals människor hade samlats. Prokonsuln sa till honom att han ville respektera hans höga ålder och att det bara skulle räcka om han bara svor vid kejsaren och sa "bort med ateisterna". Han vägrade. Prokonsuln ansatte honom hårt och uppmanade honom att smäda Kristus. Han vägrade och sa de berömda orden: "i 86 år har jag tjänat honom, och han har aldrig gjort mig någon orätt. Hur ska jag kunna smäda min konung som frälst mig?"

Prokonsuln sa att han hade vilda djur som han skulle kasta Polykarpos till om han inte tänkte om. Polykarpos sa: "kalla på dem!" Då svarade prokonsuln att om han inte brydde sig om vilda djur ska han se till att Polykarpos blir förtärd av eld om han inte ångrar sig. Polykarpos sa: "Du hotar med en eld som brinner en stund och sedan släcks, för du känner inte till den kommande domen och den eviga pinans eld som väntar det ogudaktiga. Varför väntar du? Gör det du vill!"

Det ledde till ett obehärskat raseri på arenan och de hämtade ris och ved från verkstäderna och började binda fast Polykarpos på ett bål. När han stod där började han be:

Herre Gud, Allhärskare, Fader till din älskade och välsignade tjänare Jesus Kristus. Genom honom har vi fått kunskap om dig [...] Jag prisar dig för att du har gjort mig värdig denna dag och stund då jag får räknas till martyrerna och får dricka din Smordes bägare [...]

//O Lord Almighty, God, the Father of Thy beloved Son, Jesus Christ, through whom we have received a knowledge of Thee, I thank Thee that Thou has thought me worthy this day, this hour, to share the cup of thy Christ among the number of Thy witnesses.

När han sagt sitt amen och avslutat bönen tändes elden. Men lågorna nådde honom inte riktigt för att förtära honom och hans bön hade förargat en av soldaterna så att han tog sitt spjut och spetsade Polykarpos.

Detta ägde alltså rum i Smyrna 60 år efter att Uppenbarelseboken skrevs. Och på liknande sätt har kristna dödats sen dess. Faktum är att under 1900-talet dödades fler kristna på grund av sin tro än under alla de 1800 år som den kristna kyrkan funnits innan dess. Samma tendens fortsätter under 2000-talet och det finns inget som leder oss att tro att det kommer att bli mindre framöver.

Nu menar jag naturligtvis inte att vi ska söka upp situationer där vi kommer att dödas för vår tro. Men jag vill utrusta dig så att du är redo när den situationen kommer till dig. Och jag vill redan nu ställa frågan till dig om din kristna tro kostar dig någonting? Eller kommer du att kompromissa och likna världen till en sådan grad du till sist har blivit helt absorberad av världen så att du knappt kan säga vad din tro egentligen består i? Förstår du vad det handlar om när Guds ord säger att den som vill leva gudfruktigt kommer att bli förföljd?

Jesus förvarande församlingen i Smyrna om det lidande som skulle komma. Jag vet inte när eller i vilken form lidandet kommer, men jag vill med största allvar rusta dig och göra det redo för det. Var trofast intill döden. Var inte rädd.

III. TRÖSTEN HAN GER

Men hur? Hur är det möjligt att vara trofast intill döden? Hur är det möjligt att möta lidandet med en sådan tro och med ett sådant hopp som Polykarpos, eller som de unga männen i den brinnande ugnen? Det är den tredje punkten. Jag sade inledningsvis att det handlar om att se på Jesus. Och så är det. Jag kommer inte att ge dig något magiskt trick. Däremot vill jag peka dig i en riktning med hjälp av Guds ord. Allt som jag kommer att säga nu har du troligtvis hört mig prata om förut, men jag hoppas att när vi har kommit igenom Uppenbarelseboken så har du hört det så många gånger att det har blivit en del av dig. Att du kan vakna mitt i natten och hålla den här predikan ur minnet eftersom det är här kraften finns. Det är när du lär dig att se på Jesus med dina inre ögon som du ser hur allt annat är jämförelsevis oviktigt och du blir fast förankrad i tron och hoppet.

När Jesus talar till församlingen i Smyrna tröstar han församlingen genom att tala om sig själv. Han tröstar församlingen genom att lyfta fram sju saker hos honom själv.

1. Hans evighet

För det första: han hänvisar till sitt eviga väsen. Han säger i den åttonde versen att han är den första och den sista. Det innebär att han kommer ur evighet och är oföränderlig in i all evighet. När vi går igenom lidande kan det kännas som att det inte finns någon ände på det. Det kan kännas som att det inte finns någon lösning på våra problem. Det kan kännas som att vi inte ens orkar tänka på någon framtid.

Men Jesus säger, ”jag är din framtid. Jag är ditt förflutna och jag är din nutid. Jag var din alfa redan innan du föddes och jag kommer att vara din omega efter att du har passerat från denna jordiska vandring in i evighet. Jag är den förste och den siste, från evighet till evighet. Så frukta inte!”

Kära vänner, hämta tröst i hans evighet. Han kommer aldrig att lämna dig eller överge dig. Han bevarar dig till tidens slut.

2. Hans seger

För det andra: han tröstar församlingen med att påminna om sin seger. Titta igen i vers 8. Han säger att han är ”den förste och den siste, han som var död och som lever igen.”

Han var död men han lever igen. Den tomma graven är den stora skiljelinjen mellan världens alla religioner och kristendomens stora seger. Jesus säger att vissa av er kommer att sättas i fängelse. Vissa av er kommer att dö för hans skull. Men han har redan varit där. Han har redan dött för din skull. Det värsta som kan hända dig har han redan gått igenom. Men han dog inte bara, han uppstod igen. Han har vunnit segern. Han är den Allsmäktige och i hans seger finns också din seger.

Så du ska inte skadas av den andra döden. Du ska leva eftersom han lever och han lever i all evighet. Du ska leva eftersom han var trofast intill döden för din skull. Han har övervunnit döden för din skull och därför kan du vara trofast intill döden. Han bar hela Guds vrede; han bar all din synds fördömelse; han har betalat hela priset tills hans mänskliga liv var förbrukat. Men han gav sitt liv som en segrare och inte som någon som är ett offer för övermäktiga omständigheter. Han gick igenom dödens lidande för den glädje som låg framför honom. Han gjorde det så att när det är din tur att dö så för han dig igenom så att din död bara är porten till den eviga segern och det större livet.

Så hur mörkt det än känns för dig, hur trång din fängelsecell än är, hur heta lågorna än brinner runt omkring dig, hur omöjliga dina svårigheter än är att uthärda, kom ihåg att han lever.

Han var död, och vi behövde att han dog. Men han lever och vi behöver också att han lever för oss. Du behöver en frälsare som dog i ditt ställe för att betala priset för din synd och du behöver en frälsare som lever och som beskyddar och bevarar dig från ondskans bojor och som leder dig in i det eviga livet.

3. Hans allvetande

För det tredje: han tröstar församlingen med att påminna om att han är allvetande. Han säger att han känner församlingens gärningar. Han känner deras lidande. Han känner deras fattigdom. Han vet att de är rädda. Och han vet hur det är eftersom han har gått igenom det själv. Han vet.

Och då kan vi som troende ropa ut i förbluffning och säga: tänk att han vet allt om mig och ändå älskar han mig. Han vet alla mina innersta tankar. Och ändå älskar han mig. Ändå gav han sitt liv för mig. Ändå står han trofast och leder mig och bevarar mig.

4. Han ger glädje i sorgen

För det fjärde: han tröstar församlingen med att ge glädje i sorgen. Ofta får vi se vad som ser ut som motsättningar. Han säger i vers 9 att han känner deras fattigdom, men de är rika. De är fattiga, men rika. Och verkligheten är att han har gett dem båda. Han ger oss det svåra, men i svårigheten ger han glädje. Psalm 30:6 säger att ”på kvällen gästar gråt, på morgonen kommer jubel.” Där vi får gå igenom fattigdom kommer vi också att uppleva rikedom. Där vi går igenom prövningar kommer vi att uppleva glädje. Han vet hur han ska mäta upp det åt oss. Dina prövningar är utmätta av honom så att din glädje också kan mätas upp. Han vet vad du behöver.

5. Hans allmakt

För det femte: han tröstar församlingen med att hänvisa till sin egen allmakt. Han säger att församlingen ska lida i tio dagar. Det är en parallell till Daniels bok, där Daniel och hans vänner ska prövas i tio dagar för att visa om de kan leva ett liv utan att kompromissa med Guds bud. De tio dagarna i Uppenbarelseboken är en symbolisk siffra som talar om fullhet i mänsklig mening. Det betyder att de kommer att gå igenom en full period. Det finns en början och ett slut och slutet kommer inte förrän peioden är fullbordad.

Poängen är att det finns en gräns för församlingens lidande. Det är tio dagar i jämförelse med en evighet. Och den gränsen är satt av Allsmäktig Gud, Jesus Kristus.

Innan vi lärt känna Gud är ofta tanken på Guds allmakt något vi uppfattar som hotfullt och skrämmande. Vi vill bestämma själva. Vi vill kunna diktera våra egna villkor och vara våra egna herrar. Men när nåden kommer in i våra liv och vi ser vår egen fattigdom så blir Guds allmakt något av det som tröstar oss allra mest. Det är vårt enda hopp. Allt hänger på att Gud är allsmäktig. Om han inte vore allsmäktig vore det ute med oss för evigt.

Tack och lov att han är allsmäktig. Han sätter en gräns för lidandet. Vi kan bli så upptagna av vad vi har framför oss här och nu att vi inte kan se bortom den första dagen. Men här hjälper han oss att lyfta blicken och vidga perspektivet. Ja, det är en full period av lidande som ligger framför. Men var inte rädd. Det finns ett slut på det.

6. Hans syfte

Och, för det sjätte: det finns ett syfte med det. Jesus tröstar församlingen med att förklara att han har ett syfte med deras lidande. Han säger att djävulen ska sätta några av dem i fängelse för att de ska provas. Han har ett syfte och till och med djävulen måste följa hans eviga rådslut.

Vad du än går igenom, vet att det inte är meningslöst. Gud har gett dig det för att du ska växa av det. Gud har gett dig det för att rädda dig från andra faror. Gud har gett dig det för att föra dig framåt på lärjungaskapets väg och lära dig uthållighet och föra dig till fullkomning. Det är något du har fått för ett gott och vist syfte. Hämta tröst i det.

7. Hans löften

Till sist, för det sjunde: Jesus tröstar församlingen med att påminna om hans löften. I texten här har vi två fantastiska löften.

I den tionde versen uppmanar han församlingen att vara trofast intill döden ”så ska jag ge dig livets krona.” Det här är inte en krona som liknar den som en kung eller en drottning har på sig. Det är en segerkrans, det är något som symboliserar seger efter ett fullbordat lopp eller efter att ha vunnit ett krig. Det är en bild av någon som kommit ut ur lidande och som har vunnit en seger.

Det grekiska ordet för den här sortens krona är $\sigma\tau\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\omicron\varsigma$. Det känner vi igen från Apostlagärningarna som berättar om den första martyren. Men här säger Jesus till församlingen att det finns en Stefanos också för dem. Att de må förlora sina liv, men i utbyte ska de få livets krona. Han kommer att stå tillsammans med dem när loppet tar sin början. Han kommer att ge dem kraft genom lidandet och när de kommit till målet kommer han att kröna dem med livets krona. Och det är en krona som aldrig ska tas tillbaka.

Varje lidande du går igenom, om du är en kristen, varje smärta är utformad för att ta dig ett steg närmare det eviga livets krona, när till sist i en evig, himmelsk glädje kommer vi att ta av våra kronor från våra huvuden och lägga dem vid Jesu fötter och säga med Psalm 115:1, ”Inte oss, Herre, inte oss, utan ditt namn ska du ge ära, för din nåds och din sannings skull.”

Det andra löftet är att den som segrar inte ska skadas av den andra döden. Den andra döden är sjön av eld där de ogudaktiga ska lida för evigt. Den första döden är den fysiska döden. Men hur undviker man den andra döden? Man undviker den andra döden genom den andra födseln, genom att födas på nytt. Genom att omvända sig och tro på Jesus Kristus för frälsning. Du undviker den andra döden genom att leva det andra livet, det nya livet, som en ny skapelse i Jesus Kristus.

AVSLUTNING

Jesus Kristus säger till församlingen i Smyrna: du är fattig men du är rik. Här är den fråga jag vill lämna hos dig: är du rik i Kristus? Är du rik så att du ser att om du har honom så saknar du inget annat? Har du lärt dig att se till honom och se hur han är din tröst genom allt? Genom både välgång och motgång? Se till honom som ditt enda hopp i både livet och döden.